

[Lysholm Christensen]

domsskatterne specielt dér, hvor de er meget høje, og derfor har vi også fremsat et lovforslag om nedsættelse af bundgrænsen, og vi glæder os over, at der er flertal for at sænke bundgrænsen, altså promillegrænsen.

Debatten her i dag og debatten i dagspressen i den senere tid afslører, at der er et behov for visse justeringer på området, og vi mener, at det nævnte dagsordensforslag kan være med til at afhjælpe de svagheder i systemet.

Det er vigtigt for os at understrege, at vi mener, lægmandselementet i vurderingen skal bevares, vi har også en vis tro på, at de årlige vurderinger kan medvirke til en større retfærdighed og mere sikker værdiansættelse. Det er også vigtigt, at Landsskatteretten får nogle yderligere ressourcer, så deres arbejde kan styrkes og effektiviseres, og endelig at der udsendes nogle fyldige informationer til grundejerne, så man i højere grad kan gennemskue og forstå, hvad der er lagt til grund for værdiansættelsen.

Til sidst vil jeg sige, at den debat, vi har haft i dag, afslører helt tydeligt, at behovet for en skattereform er meget påtrængende. Det er vigtigt, at vi snart kommer i gang med at få lavet en skattereform, for det er jo dybest set dér, problemet ligger, og det skal ikke mangle på vores medvirken til at få de forhandlinger i gang igen. Vi håber, at der er lys forude, når det gælder en skattereform.

Vi støtter naturligvis den dagsorden, vi selv er medforlagsstillere til, og afviser de to øvrige.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg først takke de mange, som har haft ordet under denne debat; vi har jo bevæget os viden om, men man kommer ikke uden om, at en lang række af indlæggene har beskæftiget sig med 19. alm. vurdering, og det takker jeg for.

Det er klart, at resultatet af 19. alm. vurdering, som påvirker så mange familiers økonomi, spiller en stor rolle for familiernes og enkeltpersonernes samlede økonomiske situation – sådan er det. Jeg mener, det er vigtigt, at man prøver at være analytisk og danne sig et sagligt indtryk af det, der sker med disse almindelige vurderinger og konsekvenserne deraf. Det er klart, at en række boligejere har mærket stigende udgifter igennem de sidste år. Det gjør

de de også, vil jeg gerne gøre opmærksom på, i 1950'erne, i 1960'erne, i 1970'erne og altså også i 1980'erne. Meget af det er jo nemlig en følge af prisudviklingen i samfundet og naturligvis specifikt udviklingen i ejendomspriserne, der afspejler sig i de almindelige vurderinger og årsvurderingerne. En række boligejere, parcelhusejere såvel som ejerlejligheds-ejere, har mærket stigende udgifter, og vi ved også, at det fordeler sig meget forskelligt, fordi vurderingerne nødvendigvis ikke kan være ganske ensartede fra egn til egn, fra vej til vej.

På den anden side er der også en lang række lejere, som har mærket stigende boligudgifter. Det gjorde de i 1950'erne, det gjorde de i 1960'erne, det gjorde de i 1970'erne, og det har de altså også gjort i løbet af 1980'erne.

Jeg vil gerne sige lidt nærmere om det. Det er blevet sagt her under debatten, at det skyldes kartoffelkur, og det skyldes skattereform, at boligejerne har fået stigende udgifter. Det er både rigtigt og forkert, men det er mest forkert. Det er faktisk misvisende, fordi skattereformen i sig selv jo ikke bare drejede sig om en begrænsning af skatteværdien af rentefradraget: de opgørelser, som er foretaget, viser, at langt de fleste af ejerboligfamilierne faktisk fik stigende eller næsten uændrede rådighedsbeløb i den forbindelse. Det drejer sig faktisk om ca. 85 pct. af ejerboligfamilierne.

Men så var der de sidste 15 pct. Af dem har nogle fået en lille stigning, andre en stor stigning meget afhængigt af, hvornår de havde købt deres ejendom, og om de gennem store lån havde spændt deres økonomi til bristepunktet. Så er der jo også gennemført nogle lettelser i visse beskatningsformer af boligejerne; det synes jeg heller ikke man skal se ganske væk fra. Begrænsningsreglerne for lejeværdiens stigning blev jo i midten af 1980'erne forbedret for pensionister og for efterlønsmodtagere, og med virkning for 1987 blev progressionsgrænsen for lejeværdibeskatningen hævet fra de 851.000 kr. til 1,2 mio. kr. Men det er klart, at det har virket forskelligt. Nogle ejere har ikke mærket en stigning i boligudgifterne, som oversteg deres indtægtsudvikling. For andre er det ikke gået så godt.

Hvis vi ser på rådighedsbeløbet, altså den disponible indkomst efter skat og boligudgift, som er tilbage til familiens forbrug, for nogle typiske husstande – og jeg strejfede det før – så